

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Όταν κανένας στὸ φτωχὸ τὸ χοῦμά του χαρίζει,
 Φίλος ἂν εἶνε ἢ ἐχθρὸς δὲν θέλει νὰ γνωρίζῃ...
 Ἀκούει κάποιος νὰ ζητᾷ βοήθεια σιμά του,
 καὶ νοιώθει τὴν ὀδύνη του στὰ στήθη τὰ ἴδικά του!
 Μὰ ὅταν ἡ μισὴ Ἑλλάς ζητᾷ ἐλεημοσύνη,
 ποία καρδιὰ ἐλληνικὴ ἀνάληπτη θὰ μείνῃ;



Όταν χιλιάδες ἀδελφοί, φαιδροί, εὐτυχισμένοι,
 ποῦ ἡ χαρὰ στὸ σπῖτι τους ὡς χθες γελοῦς ἀκόμα,
 μέ μιᾶς βρεθῆκαν ἄστεγοι, γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι
 καὶ κλαῖν' ἀκόμη τοὺς νεκροὺς ποῦ ἔθαψε τὸ χῶμα,
 ὅταν βοήθεια ζητοῦν δυστυχισμένοι τόσοι,
 ποία φιλάνθρωπη καρδιὰ βοήθεια δὲν θὰ δώσῃ;



Φιλανθρωπία! αἰσθημα ἀπ' τὸ Θεὸ σταλμένο,
 ποῦ ἀδελφώνει τὸ θνητὸ με τὸν Ἑσταυρωμένο!...
 Φιλανθρωπία! τ' οὐρανοῦ λαμπρόφωτη ἀχτίδα,
 ποῦ τὸ θνητὸ ἀπ' τὴ λοιπὴ τὴν πλάσι ξεχωρίζει,
 σέ τέτοια μαύρη συφορά, γιὰ τὴ φτωχὴ πατρίδα
 ὅταν χαρίζῃς κάτι τι, στὸν Πλάστη τὸ χαρίζεις.

D. Koumas

Η ΣΥΜΦΟΡΑ

Τὴν 15 Αὐγούστου ἡ δυτικὴ Πελοπόννησος ἐώρταζε μίαν τῶν ἐπισημοτάτων ἑορτῶν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, καὶ ὁ φιλεργὸς αὐτῆς πληθυσμὸς χαιρών διότι εἶχεν ἐξασφαλίσει τὴν συγκομιδὴν τοῦ προϊόντος. Ἐξ οὗ διατρέφεται, ἐπανηγύριζε φαιδρότερον, κηλούμενος ἐκ τῶν ἐλπίδων τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἀνέτου ἀπολύσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης. Ἀλλὰ τὴν νύκτα τῆς ἰδίᾳς ἐκείνης ἡμέρας ἡ συμφορὰ ἐνεδρεύουσιν ἐν τῷ σκότει ἐπέπεσεν ἀπρόοπτος καὶ ἀμείλικτος κατ' αὐτῶν καὶ κατέρριψε τὴν στέγην ὁμοῦ καὶ τὰ ὄνειρα ὑπ' ὧν ἐβουκαλῶντο, καὶ κατέθαψεν αὐτοὺς ὑπὸ τὰ ἐρείπια ἢ τοὺς ἀφῆκεν ὄρφανούς, ἀστέγους, ἀσίτους, γυμνοὺς, ὀδυρομένους, θυμῶν τῆς τύχης οἰκτρὰς, γοερῶς ἐπικαλούμενα τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τὸ ἔλεος καὶ τὴν συνδρομὴν.

Ἐπὶ τρία ἤδη συνεχῆ ἔτη ἡ Μοῖρα ἀνηλεῶς καταφέρει κατὰ τῆς δυσμοίρου ἡμῶν χώρας, ὡς δ' εἰς ἐκείνην τῆς Αἰγύπτου ἄλλοτε, ἑκάστον ἔτος ἔρχεται ἐπιφέρων νέαν πληγὴν φοβεράν. Προπέρουσιν ὁ οὐρανὸς ἀσπλάγχχνως διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ κατέστρεφεν ὁλοτελῶς τὸ μόνον τοῦ τόπου προϊόν καὶ παρέσυρε τόσοις κόπους, τόσοις ἐλπίδας καὶ τὸν ἄρτον ὁμοῦ μυριάδων οἰκογενειῶν. Πέρουσιν αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις ἐπέφερον εἰς τὸ ἔθνος κλονισμὸν σφοδρὸν, ἐξ οὗ μάτην ἀκόμη προσπαθεῖ νὰ συνέλθῃ καὶ ἡ ἐπι-

στρατεία ἀφῆρεσεν ἀπὸ τῶν ἀγρῶν ὅλας τὰς εὐρώστους χεῖρας καὶ αἱ κακουχίαι ἐθέρισαν τόσοις ὑπάρξεις καὶ οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ τὸ πελιδνὸν φάσμα τῆς πενίας περιεπλανήθη ἀπὸ ἀγροῦ εἰς ἄκρον τῆς ἐλληνικῆς γῆς. Ἐφάτος σείνεται αἶφνης τὰ θεμέλια τῆς γῆς καὶ καταπίπτουσι πόλεις καὶ ἡρημῶνται χωρία καὶ ἐξαφανίζεται ἐν μιᾷ στιγμῇ ὅ,τι ἀνήγειρε πολυστῆς φιλοπονία καὶ οἱ νεκροὶ καὶ τραυματικαὶ ἀριθμοῦνται κατὰ ἑκατοντάδας, κατὰ μυριάδας δὲ οἱ ἄστεγοι, οἱ πεινῶντες οἱ κακουχούμενοι καὶ σπέρνόμενοι πάσης προστασίας.

Ἀλλὰ τὰ ἔθνη ὅπως καὶ τὰ άτομα δοκιμάζονται ἐν ταῖς συμφοραῖς. Ἡ ζωτικότης καὶ ἡ ἀκμὴ αὐτῶν μετρεῖται ἐκ τῆς καρτερίας τῶν ἐκ τοῦ θάρρους, μεθ' οὗ ἀντιμετωπίζουσι τὰ δεινὰ, ἐκ τῆς προθύμου συνδρομῆς καὶ ἐργασίας ἣν καταβάλλουσι πάντες ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ ἐσχάτου πολέμου, ὅπως ὅσον τάχιστα τὸ ἔθνος ἀνγκύψῃ καὶ ἀναρρώσῃ. Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος πρέπει ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὅτι διατηρεῖ σώας καὶ ἀκεραιάς τὰς δυνάμεις, ὅτι διασώζει συμπληρῇ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἐνότητα καὶ ὅτι δὲν ὑστέρησεν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ ἐθνικὸν καθήκον καὶ τὸ καθήκον τῆς φιλανθρωπίας ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντα Ἕλληνα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ζῶντα νὰ συνεισφέρῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀνγκλόγως πρὸς τὰ μέσα του, πρὸς ἑμῶν καὶ ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν τῶν ἐκ τῆς θεομηνίας παθόντων.